

Ποτάμι: ακραίο κέντρο σε χυδαία εκδοχή

Του Βασίλη Ρόγγα

Είναι σημαντικό να κατανοηθεί το φαινόμενο της μεταπολιτικής. Κάπως έτσι θα μπορέσουν να ερμηνευτούν κυρίαρχες πλαισιώσεις στην πολιτική ζωή στην Ελλάδα αλλά και αλλού. Ο θεσμικός εκφραστής μιας (παρηκμασμένης) μερίδας των παλαιότερων ελίτ του εκσυγχρονισμού, που ηγεμόνευσαν τις δυο προηγούμενες δεκαετίες είναι πλέον αδιαμφισβήτητο το Ποτάμι.

Απλώς η αλήθεια είναι πως έχει μαγκώσει αρκετά τώρα τελευταία. Ο λαϊκισμός του αντιλαϊκισμού του είναι αναποτελεσματικός και πιάνει μόνο σε κοινά περιορισμένης κοινωνικής εμβέλειας. Ο Σταύρος (κατά το «ο Αντρέας») δεν θα γίνει ποτέ ο Μάο του Κέντρου όσα κόκκινα βιβλιαράκια κι αν εκδώσει. Θα ήθελε πολύ να είναι κάτι τις το σοσιαλδημοκρατικό, αλλά δε μπορεί παρά να αναβλύζει νεοφιλελευθερισμό. Προσπαθεί να απεκδυθεί της μέριμνας και τις πειθαρχίες που συγκροτούν την κομματική δομή, καταντώντας μόρφωμα πιο κακά κομματικό από όλα τα κόμματα μαζί. Στην ουσία του όμως το Ποτάμι είναι απλώς συντηρητικό. Πολύ συντηρητικό.

Κύριες θεματικές

Τώρα τελευταία μάλιστα η μειλίχια τιποτολογία ή ο μεροληπτικός υπέρ των ελίτ ταξικός λόγος που μεταχειρίζονταν απέκτησε μια άλλη, πιο άγρια εκδοχή. Με αφορμή τη διαμόρφωση μιας ατζέντας τάξης και ασφάλειας στο δημόσιο λόγο από τα κανάλια αλλά και τα κόμματα του πρώην δικομματισμού, το Ποτάμι ξεδίπλωσε τη ρητορική και τη δράση του.

Στο καυτό θέμα του μεταναστευτικού κινήθηκε ευρύτερα ο κομματικός μηχανισμός. Την Τετάρτη μετέβη στη Μυτιλήνη ο πρόεδρος του κόμματος για να διαπιστώσει επί τόπου το μεταναστευτικό πρόβλημα. Ζήτησε, ανάμεσα σε άλλα, την ενίσχυση της φρόντεξ, ενώ οι μετανάστες αποτέλεσαν το κατάλληλο φόντο ανά-

δειξης της ευαισθησίας του Σταύρου. Νωρίτερα με ανακοίνωση του το Ποτάμι είχε επιτεθεί στην Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής Τασία Χριστοδουλοπούλου. Στην ανακοίνωση του αναφέρει χαρακτηριστικά πως: «Η πολιτική των ανοιχτών συνόρων που ακολουθεί η κυβέρνηση μαζί με τις χαλαρές λογοτεχνικές προσεγγίσεις των υπουργών της δίνουν ένα σήμα στους δουλεμπόρους ότι εδώ υπάρχει έδαφος για τις δουλειές τους». Στη γραμμή «ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει τη λαθρομετανάστευση» επέμεινε ο πολιτικός υπεύθυνος του τομέα Δημόσιας Τάξης και Πολιτικής Προστασίας, κ.Ιάσωνας Φωτήλας: «έχει υπάρξει απόφαση του αρμοδίου υπουργού να περνάνε όλοι». Η πιο γραφική εκδοχή του μεταπολιτικού λόγου, ο βουλευτής β' Πειραιά Νίκος Ορφανός, σε εκπομπή του ΣΚΑΙ είπε το αμίμητο: «δεν μπορεί να εξαρτάται η εισροή (ενν. μεταναστών) από το πώς πηγαίνουν οι εμπόλεμες ζώνες».

Το ζήτημα της κατάληψης της πρυτανείας απασχόλησε εξίσου το Ποτάμι. Η ρητορική του νόμου και της τάξης που πρέπει να εφαρμόζεται για όλους ήταν το κύριο επιχείρημα.

Το γκρέξιτ, μιας και είναι θεματική παντός καιρού, τίθεται ψηλά στην ατζέντα. Το Ποτάμι πριν λίγες εβδομάδες μας πληροφόρησε για τον «αντιευρωπαϊστή συνεργάτη του πρωθυπουργού» Γιάννη Αλμπάνη, ενώ συχνά πυκνά προσπαθεί να πείσει την κυβέρνηση να υποταχθεί στα αιτήματα των δανειστών.

Η Γραμμή

Ένα κείμενο των Λυμπεράκη και Κύρκου αποκαλύπτει την γραμμή του κόμματος. Στο άρθρο με τίτλο «Ούτε αφελείς ούτε ανόητοι: Βγαίνοντας από το αδιέξοδο» γίνεται αναφορά στα νομοσχέδια της νέας κυβέρνησης. Και για το Ποτάμι κανένας νόμος από αυτούς που ψηφίστηκαν η από αυτούς που έρχονται προς ψήφιση δεν είναι καλός. Όλοι, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, δημιουργούν προβλήματα και αποκαθιστούν τον παλαιοκομματισμό. Το Ποτάμι στοιχίζεται

πίσω από το λόγο των ακραιφνών κύριων άρθρων των free press εντύπων που ελέγχει: ρεαλισμός, ασφάλεια, ευρωπαϊσμός κι ότι γίνει, ιδιωτικοποιήσεις, επιχειρηματικότητα αλά παλαιά. Τρίτος δρόμος με ολίγη από μεταμοντέρνο. Νομιμοποίηση της νεοφιλελεύθερης τάξης και προσπάθεια για αναπαλαίωση του λόγου του Σημίτη.

Το βέβαιο είναι πως το Ποτάμι θα ήθελε πολύ να είναι στο κυβερνητικό σχήμα. Χωρίς κομματικές δομές και με πολιτική που θυμίζει ΔΗΜΑΡ στα αρχικά της βήματα, κατανοεί πως η αναπαραγωγή του στο κομματικό σύστημα θα είναι προβληματική. Να το βοηθήσουμε σε αυτήν την προοπτική. Το Ακραίο Κέντρο θα είναι επικίνδυνο, όσο δεν το παίρνουμε στα σοβαρά.